

Nro.

13.

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW
W L W O W I E.

Dnia 17go Stycznia 1795.

Gazety.

ANGLIA.

Dnia 23. Grudnia wydała Admirali-
cya rozkaz: aby Eskadra wojennych okrę-
tów była w gotowości dla konwojowania
okrętów transportowych, oznaczonych
do przewiezienia korpusu pod kommen-
dą Grafa *Moira* zostającego.

Tym czasem dotąd jeszcze wiadomo
nie jest, do jakiego przedsięwzięcia wspo-
mnione wojsko użyte będzie.

N

Dnia

Dnia 25. Grudnia formalność zachowana była przeciw 2. osobom oskarżonym o zdradę Ojczyzny mianowicie przeciw PP. *Baxter*, i *Richter*, że z więzienia dla inkwizycyi byli przyprowadzeni do sądu, ale tam od przyśiężnych natychmiast za niewinnych zostali uznani, ponieważ Jeneralny Prokurator się oświadczył: iż nie chce żadnych przeciw nim świadków stawiać.

HOLLANDYA.

Z Hagi dnia 20. Grudnia.

Od czasu przypuszczonego przez *Francuzów* ataku trwały operacye z podwoioną usilnością, codzienie kanonady z obydwóch stron się wydarzały, w których *Francuzi* mieli za zamiar przeszkodzić armii koalicyney naprawienia bateriów dnia 11. zepfutyeh. Dnia 17. slyszeliśmy tu mocną kanonadę, a wczoray odebraliśmy wiadomość: że *Francuzi* znowu kufili się przeysć przez *Mozę*, i wylądować na wyspie *Bommerwaart*, ale nasze woyska temu przeszkodziły. Wszelakoż w nocy na dzień

19.

19. znowu chcieli *Francuzi* w dwóch lub trzech mieyscach przeysć przez rzekę, lecz z wielką stratą byli odparci.

Na przeciw zamku *St. Andre* wysypali na nowo *Francuzi* baterię, końcem bombardowania tegoż.

Około *Bredy* utarczki na nowo się zaczęły.

SZWAYCARYA.

Przy jeziorze *Tygurskiem* w *Stafa* wyniknęły niepokoje. Włóścianie niechęcą płacić dziesięcin, aniteż oddawać pozostałego podatku pod nazwiskiem *Krucyaty*, iuż przez lat 500. trwającego. Podobnież żądają, wolnego handla, i dla swych synów wolności ćwiczenia się w rękodzielnach i umiejętnościach. Dwóch *Reklamantów* popieraczów tego żądania aresztowano;

Ponieważ zaś *Kommissya* na to ustanowiona składa się z 3. nayıgodniejszych i nayoświeceńszych mężów; dla tego się spodziewają, że ei do gwałtownych środków nie przystąpią, lubo do ich wyroku w pływ mieć może biazń nieukontowanych mieszczan, uporczy-

czywie za swemi prerogatywami, które mają nad lud wiejski, i które są ich niedbalstwu, i ospałości arcy dogodne. Obróńcy reklamacyi twierdzą: że domagania się włościan gruntuią się na prawach naturalnych i są sprawiedliwe, bo rzeczą jest niesłuszną, iż mieszczanie przywłaszczyli sobie prawo handlowania, i nauczycielstwa Religii, a Proteſtantów po upłynieniu już 500. lat przymuszają do podatków na *Krucyaty*. Nakoniec jest rzeczą pewną: iż ieśliby włościanie do konkurencyi w handlu byli przypuszczeni, w tedy przemyśl, teraz ledwie średnim nazwać się mogący, nierównie by bardziej zakwitnęli.

Między przyczynami, dla którychby decyzya Kommissyi na stronę Reklamantów wypaść nie miała, naznacza się się i ta: ponieważ mieszkańcy około jeziora mimo uciążliwości swoich terazniejszych, są ludem najmaiętniejszym, a może i najszczęśliwszym na ziemi.

Autorem pisma Reklamacyjnego jest nieiaki Chyrurg z Kantonu *Szwajcarskiego*, rodem. W *Meil* zgromadziło się
było

było 9. gromad, kazały sobie przeczytać, i dały na nie swoje zazwolenie.

W *Szwajcaryi* teraz panuje wielka drożyzna, którą wykupowaniem zboża uczyniono. Rząd *Berneński* sprzedać z magazynów zboże ze stratą. Jeden tylko gatunek chleba piekarzom piec nakazano.

WŁOCHY.

Z *Genuy* do *Livorno* wysłany *Kuryer* doniósł: że flotta *Francuzka* z *Toulonu* w krótkce wyjść miała na morze, i toż samo potwierdziły różne *Angielskie* okręty, które nie daleko *Toulonu* krążą, i flotę *Francuzką* obserwują. Z tych miar *Admirał Angielski* *Hotbaw* flotcie wydał rozkaz, aby się natychmiast udała na morze, iakoż dnia 21. *Grudnia* przy pomyślnym wietrze rzeczywiście popłynęła. Opatrzyła się ona w czasie zostawania swego w porcie *Livorno* w wszystkie potrzeby do życia. Wątpią: aby flotta *Francuzka* miała przedsięwzięcie wylądowania na *Korsyce*, gdyż okręty transportowe; które z sobą wzięć miała, odprawiła.

. W Se-

W *Savonie* 5. osób, które fałszywe asygnaty Francuzkie rozfięwały, aresztowano i przyprowadzono do *Vado*. *Genueński* Gubernator domagał się od *Francuzkiego* Jenerała *la Harpe*: aby mu też były oddane, co się stało.

Wszędzie po miastach *Genueńskich* widać *Kommissarzów* Francuzkich, którzy furazę za jakąbądź cenę skupują.

Z *Nicyi* donoszą: że tam oczekują Jenerała *Scherer* z armią 40,000. ludzi zawierającą w sobie piechoty, i 4,000. jazdy. Ten Jenerał ważną jakąś operacyę we *Włoszech* ma przedsięwziąć.

Rozmaite doniesienia zgadzają się w tém: że część *Francuzkiej* Armii *Alpów* z armią *Włoską* się złączyła.

FRANCYA.

Z *Paryża* dnia 20. *Grudnia*,

Konwencya następujący wstęp ułożyć kazała do Dekretu zakazającego dal-
sze dawanie żołnierzom urlopów: „Kon-
wen-

Wencya nie sądzi za rzecz potrzebną: przywołać napamięć walecznym wojownikóm ich rycerskie czyny, które laurem ozdobiły chorągwie wolności, dla zapalenia gorliwości, i podwojenia ich usilności. Dostyc jest, gdy im oświadczy: *Bracia! czas spoczynku jeszcze nie przyszedł. Gdy Dumourier przy wejściu do Niderlandu ebciał zdradzić swą oyczyzną dla osłabienia armii swojej dawał urlopy, i widzieliśmy wszystkie smutne następności z tego płynące. Rycerze Rzplitey! jeszcze krok tylko ieden do zwycięstwa mam pozostaie, a wasze laury nieśmiertelne będą równie, iak wolność Francuzkiego ludu.*

Pardon ieneralny ogłoszony w *Vendée*, naylepszy tam sprawie skutek. Od dnia 10. t. m. wołają buntownicy zamiast: *niech żyje Król, — niech żyje Rzeczpospolita!* naypodobnieyszą do prawdy bydz się zdaie rzeczą: że Konwencya osiągnie swóy zamiar, a ta nieszczęśliwa woyna weźmie koniec.

Deputacya bezpieczeństwa, która się obawia w pływku Xięży w tych krytycznych okolicznościach, rozkazała: aby
za.

żadnego aresztowanego Xiędza nie wypuszczono na wolność póty, póki przez dekret festyny *dekadów*, oznaczone, i organizowane nie będą.

Nasz Jenerał *Jourdan*, o którym głoszono, iakoby umarł, żyje dotąd i powstał z swoiey ciężkiey choroby.

Nasz Posel w *Wenecyi* zostaie w upoważeniu. Rzeczpospolita *Wenecka* ma przyślać Posła swego do *Paryża*. Dla utrzymania się wszystkiemi sposobami przy neutralności powiększa Rząd tameczny tak morską, iakoteż lądową swoią potęgę.

Dnia 17. dekretowała Konwencya: iż kto na potém od Narodu odbierze wsparcie nie będąc ubogim, powinien będzie nadgrodzić to, co odebrał, a za karę podwóyną summę do skarbu Narodowego wypłacić.